

Η δημόσια περιουσία αιμορραγεί και χάνονται ακίνητα . Πρόκειται κυρίως για δημόσιες εκτάσεις οι οποίες απαλλοτριώθηκαν και επειδή το δημόσιο ουδέποτε τις αξιοποίησε, οι πρώην ιδιοκτήτες παίρνουν πίσω τμήματα των εκτάσεων. Επικαλούνται τη νομοθεσία σύμφωνα με την οποία οι απαλλοτριωθείσες εκτάσεις επιστρέφουν στους ιδιοκτήτες τους αν δεν αξιοποιηθούν εντός 30 ετών από την ημέρα που αποκτήθηκαν από το κράτος. Το δημόσιο χάνει εκατομμύρια ευρώ ετησίως εξαιτίας και της κακοδιαχείρισης της ακίνητης περιουσίας του.

Μια πρόσφατη δικαστική απόφαση αναδεικνύει την προχειρότητα με την οποία λειτουργούν σε αρκετές περιπτώσεις οι αρμόδιοι φορείς . Παράδειγμα πριν 10 χρόνια το Δημόσιο είχε νοικιάσει σε εταιρία μεγάλη έκταση σε νησί προκειμένου να εγκαταστήσει αιολικό πάρκο . Ουδέποτε όμως κατεβλήθη ενοίκιο καθώς η εταιρεία διαπίστωσε πως τμήμα του ακινήτου είχε χαρακτηριστεί «καταφύγιο άγριας ζωής» και συνεπώς δε μπορούσε να εγκατασταθεί αιολικό! Το δημόσιο προσέφυγε στα δικαστήρια ζητώντας 1,5 εκατ. ευρώ ως ενοίκια, αλλά η εταιρεία κέρδισε το δικαστήριο. Προ ημερών, το Εφετείο Δωδεκανήσων απέρριψε την έφεση που είχε ασκηθεί. Το συμβάν αυτό είναι μία απόδειξη ότι ουδείς γνωρίζει το ακριβές νομικό καθεστώς χιλιάδων οικοπέδων που ανήκουν στο δημόσιο